

γέμιζε τὸ ἀσκή του κρασί καὶ τὸ σακκοῦλι κουραμένα καὶ ἔ-
τρεχε πάλι μὲ τὸ κουτσό του ποδαράκι εἰς τὴν θέσιν του.

Ἔτσι ἐξήντηλσε ὅλο τὸ κεμέρι του ὁ μπάρμπα-Σπύρος.

Κατὰ τὴν ὑποχώρησιν, ἓνας στρατιώτης λέγει, ὅτι εἶδε
τὸν μπάρμπα-Σπύρο μὲ σπασμένο καὶ τὸ ἄλλο του ποδᾶρι
ἀπὸ σφαῖρα τουρκικὴ, μέσα σὲ μιὰ γράνα καὶ τὸν ἄκουσε νὰ
λέγῃ μὲ πικρὸ παράπονο :

— Τὸ ἓνα τὸ ἔχασα 'ς τὴν Καλαμπάκα, τὸ ἄλλο 'ς τὴν
'Ανάληψι· ἄς ἔχῃ δόξαν ὁ Θεός !

Κανεῖς δὲν ξέρει πλέον τί ἀπέγεινεν ὁ μπάρμπα-Σπύρος
ὁ ζήτουλας. Νὰ πέθανε ἄρά γε 'ς τὴ γράνα ἐκείνη τὸ τίμιον
αὐτὸ παλληκᾶρι ἐγκαταλελειμμένο καὶ ἔρημον ;

Ἦ νὰ μὴν ἔπese ζωντανὸς εἰς τὰ χέρια τῶν Τούρκων ὁ
μπάρμπα-Σπύρος ὁ ζήτουλας ;

ΝΙΚΟΣ Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

Ὁ εὐγενὴς ἄνθρωπος σκέπτεται εὐγενῶς καὶ περὶ τῶν κακῶν.

*

Ἡ κολακεία εἶνε ἡ δύναμις τῶν μικρῶν καὶ ἡ ἀδυναμία τῶν με-
γάλων.

*

*

Εὐκολώτερον δίδουν οἱ πεινασμένοι εἰς τοὺς νηστικούς, παρὰ οἱ χορ-
τασμένοι.

*

*